

BZINSKÝ CHÝRNIK

DVOJMESAČNÍK OBCE BZINCE POD JAVORINOU

ROČNÍK XXIV. 2014

MAREC - APRÍL

www.obecbzince.sk

Cena 0,30 €

VELKÁ NOC - SVIATOK ŽIVOTA.

Velká noc je sviatkom života, ktorý je silnejší ako smrť. Otec nenechal svojho Syna v ríši smrti, preto máme aj my právo veriť životu. Boh nám v Ježišovi Kristovi ponúka zmysluplný život.

Ako vyzerá život s Kristom a v Kristovi, do ktorého sme pozvaní? Zvláštne je, keď niekto tvrdí: "To, že niekto zomrel, ešte nedokazuje, že žil." A naozaj, niektorí ľudia len existujú. Dostali život, ale neprežívajú ho. Lebo je vari toto život: ráno vstať, umyť sa a najesť, ísť do práce, školy, pracovať, učiť sa, potom zase domov, najesť sa a sadnúť si k telke, k počítaču, umyť sa a spať? A na ďalší deň znova to isté, bezmyšlienkovite, bez radosti, bezfarebne... je toto prežívanie ľudského života?

Ved' žiť predsa znamená niečo viac, ako len byť. Žiť znamená niečo prežívať, cítiť, radowať sa i trpieť,

smiať sa i plakať... Žiť to znamená aj snívať, tvoriť, budovať, ísť za svojím cieľom, robiť to, z čoho mám radosť. Žiť znamená tvoriť niečo nové aj za cenu, že nás druhí nepodporia.

Čo je teda život? Život je Boží dar. Dar ľudského života. Ten máme žiť v spoločenstve. Prežívať spoločne radosť i starosť, odovzdávať skúsenosti, vzájomne sa podporovať.

A ešte niečo patrí k ľudskému životu. Naplno žiť znamená aj vedome umierať, s každým ranným prebudením, neustále niečo opúšťať, s niečím sa lúčiť, o krôčik sa blížiť k smrti. Lebo aby som niečo dosiahol, musím niečo iné opustiť. Preto je každé lúčenie aj smrťou.

Pán Ježiš sa musel vzdať pozemského života, musel zomrieť, aby mohol vstať z mŕtvych a žiť naveky. A my s Ním.

Velká noc je pozvaním do života. Ježišovo zmŕtvychvstanie nás pozýva do zmysluplného života, do života s Kristom. Teraz už snád' lepšie pochopíme, čo je ľudský život. Je to plnosť zážitkov, snov, radosti, ale aj boja. Je to plodné odbarovanie iných. Je to spoločenstvo s inými v láske a v porozumení. Je to aj nesenie bolesti a trápení a prijatie smrti ako brány do života.

A tak prajem nám všetkým, aby sme mali Život. Aby sme žili svoj život naplno a bohato. Aby sme svoj život žili s Ježišom Kristom, s Ním aj umierali a s Ním aj vstali do Božej slávy. Požehnané veľkonočné chvíle.

Mgr. Iveta Kosečková

SLUŽBY BOŽIE počas VEĽKONOČNÝCH SVIATKOV v evanjelickom kostole

Zelený štvrtok - 17.4.2014- Sl.Božie o 17:00 hod. s Večerou Pánovou

Veľký piatok - 18.4.2014 - Pašiové sl.Božie o 9:30 hod. po SB Večera Pánova

Program- detského spevokolu, zborového spevokolu

1.slávnosť veľkonočná - 20.4.2014- Sl.Božie o 9:30 hod.

Program detského a zborového spevokolu, detí z náboženstva

2.slávnosť veľkonočná - 21.4.2014 – Sl.Božie o 9:30 hod.

MEDZINÁRDNÝ DEŇ ŽIEN

V nedeľu 9. marca 2014 sa konala v priestore obradnej siene na obecnom úrade slávnosť pri príležitosti Medzinárodného dňa žien. Osláviť 8. marec znamená pripomínať si potrebu rovnosti príležitostí žien a mužov a predstaviť si svet, v ktorom si ženy môžu byť isté, že na ich názoroch, hodnotách a snoch záleží. MDŽ je pripomienkou štrajku newyorských žien v marci 1908 za zrušenie desaťhod-

inového pracovného času, proti nízkym. Ani po rokoch nestratil tento sviatok žien nie je len oslavou, ale je hlavne zamysleli nad tým, či naozaj majú naše im prináleží. Či dokážeme vidieť, v akých všetko robia a čo všetko stihnú, aby bola čo dokážu ženy urobiť pre svoje deti, ženám, matkám, babičkám každoročne gramom deti zo základnej školy. Aj tento pesničky, ale aj darčeky. Vytvorili krásnu p. učiteľkám patrí veľké poďakovanie.

mzdám a zlým pracovným podmienkam. na vážnosti, ktorú si zasluhuje. Sviatok príležitosťou k tomu, aby sme sa všetci ženy také postavenie v spoločnosti, aké pracovných podmienkach pracujú, čo spokojnosť v rodine. Je toho veľmi veľa, blízky, ale i na pracoviskách. Naším najkrajší darček dávajú svojim pro- rok si pripravili pekné básničky, scény, sviatočnú atmosféru, za ktorú im, aj

TÝŽDEŇ ČISTÝCH BZINIEC

Obec Bzince pod Javorinou v spolupráci s miestnymi orga- nizáciami a združeniami zorganizovala v týždni od pondelka 31. marca. do soboty 5. apríla akciu "Týždeň čistých Bziniec", ktorá bola ukončená brigádami v sobotu 5. apríla 2014 uprato- vaním spoločných obecných priestorov a priestranstiev. Cieľom tejto aktivity bolo predovšetkým to, aby si občania obce, ale aj miestnych častí, postupne v priebehu celého týždňa vyčistili okolie svojich domov, ale aby sa vyčistili aj verejné priestory. V obci a miestnych častiach boli pristavené veľkoobjemové kontaj- nery na uloženie objemného odpadu. Obec z a b e z p e č i l a o d v o z k o n á r o v , ktoré občania vyložili pred svoje neh- nutelnosti.

Do akcie Týždeň čistých Bziniec sa zapojili aj žiaci našej základnej školy, ktorí v spolupráci so bzinskými poľovníkmi zbierali plastové odpady na Chrásti a Malenníku. Po ukončení

čistení našej p r í r o d y poľovníci pre žiakov pripravili posede- nie na chate, kde pre nich zabezpečili dobré občer-

stvenie, guláš a opekánie špekačiek. Brigádu zorganizovala aj Jednota dôchodcov Slovenska, ktorej členky vyčistili priestor okolo obecnej knižnice a pomníka I. a II. svetovej vojny v Parku L. Podjavorinskej. V sobotu "vyvrcholili" aktivity zamerané na vyčistenie našej obce viacerými brigádami. Členky ZO Únie žien Slovenska upravili priestor okolo domu smútku a hrobu L. Podjavorinskej, bzinskí, hasiči vyzbierali odpadky okolo cesty od odbočky do Bziniec zo Starej Turej až pod kameňolom. Tieto "pozostatky po automobilistoch"

prechádzajúcich ponad našu obec zaplnili jeden veľkoobjemový kontajner. Nám zostáva len dúfať, že priekopy pri tejto ceste zostanú čisté čo najdlhšie. Brigádovali aj najmladší hasiči, ktorí upratali priestor pred hasičskou zbrojnicou. Brigádovalo sa aj v Hrušovom pri kultúrnom dome a na ihrisku, hrušovskí poľovníci po dvoch rokoch zbierali odpadky v časti nad Hrušovým.

Všetkým občanom a spoločenským organizáciám, ktoré pomáhali pri tejto aktivite, patrí srdečné poďa- kovanie.

SPOMIENKY NA OSLOBODENIE NAŠEJ DEDINY

V príjemnom jarnom počasí v polovici marca 1945 sa zvýšili v našom kraji presuny nemeckých vojakov. Povrávalo sa, že sa blíži front, že čoskoro prídu Rusi.

Ludia si šuškali, že niektorí vysokí politickí funkcionári opustili aj so svojimi rodinami hlavné mesto Slovenska. Až neskôr, po oslobodení Bziniec sme sa do počuli, že aj prezident Slovenského štátu J. Tiso opustil svoje sídlo v Bratislave na Veľkonočný piatok, 30. marca 1945. Odcestoval v doprovide motorizovaného oddielu vojakov SS aj s ďalšími štátnymi a straníckymi funkcionármi najskôr do Holiča a odtiaľ do Rakúska a Bavorska.

V Bzinciach sa veľkonočné sviatky konali ako obyčajne v slávnostnej nálade, vrátane veselých šibačiek. Front prešiel našou dedinou pomerne rýchlo bez väčších bojov. Počas soboty, 7. apríla a v noci na nedeľu prechádzali nemecké vojská s povozmi a bez povozov od Lubine a Hrušového smerom na Moravské Lieskové.

V nedeľu popoludní prišli na okraj Horných Bziniec od Hrušového prvé hliadky rumunských vojakov. Postupne prichádzali ďalší rumunskí vojaci. Do rána, 9. apríla 1945 obsadili rumunskí vojaci celú dedinu.

V tých napätých dňoch došlo v Bzinciach k tragickej udalosti. Asi tri dni pred prechodom frontu nastal zvýšený presun nemeckých vojsk smerom do Moravského Lieskového. Veliteľ ustupujúcich nemeckých jednotiek si zriadil úradovňu v dome našich susedov Drgoncov. Skupina Bzinčanov, zrejme zo zvedavosti sa prizerali. Čirou náhodou boli medzi prizierajúcimi občanmi J. Tomeš a Seewald, bývajúcí na samote v Rybníkoch. Tomešov syn Ján bol partizánom v Uhrovej skupine. Seewaldov syn Štefan padol ako príslušník POHG začiatkom decembra 1944 pri prepade partizánmi pri osade Vrzavke

Prizierajúci občania videli vkročiť Seewalda do Drgoncov.

Zrejme vstúpil aj do úradovne nemeckého dôstojníka. Za chvíľu vyšiel z Drgoncovho domu nemecký vojak. Požiadal Tomeša, aby ho nasledoval k dôstojníkovi. Obsah rozhovoru, ktorý sa udial v pracovni nemeckého veliteľa nevieme. Môžeme sa iba domnievať.

Za necelú polhodinu vyšiel z Drgoncovo domu J. Tomeš spolu s nemeckým poddôstojníkom. Odišli cestou smerom na Moravské Lieskové. Prizerajúci ľudia zaregistrovali, že sa poddôstojník po krátkom čase vrátil. Po prechode frontu našli naši občania telo zastreleného Tomeša v jarku pri ceste do Moravského Lieskového.

Veliaci dôstojník ustupujúceho nemeckého vojska odsúdil k smrti nevinného človeka svojvoľne. Nikomu z našich občanov sa o svojom rozhodnutí nezmenil. Seewald sa po prechode frontu skrýval. Našli ho a odovzdali príslušným orgánom. O niekoľko dní sme sa dozvedeli, že Seewald vo vyšetrovacej väzbe zomrel.

Mojou poslednou odbojovou akciou bol doprovod dvoch priekumníkov ČA z našej dediny cez front do Cetune. Aj po oslobodení Bziniec sa v chotári Dolné Bzince bojovalo. Po Vrzavku sme kráčali bez problémov. Vo Vrzavke sme sa stretli s predsunutými hliadkami rumunskej armády. Za Vrzavkou spustili na nás nemeckí vojaci paľbu od osady u Bojtárov. Skryli sme sa za kopce štrku, pripraveného na stavbu navej cesty. Prebehli sme k blízkeму lesíku a dorazili do kopanice Hrevušová. Kopaničiari privítali sovietskych rozvedčikov s nadšením. Vrátil som sa bez nehody domov.

Stal som sa najmladším členom Revolučného národného výboru v Dolných Bzinciach. Rumunskí vojaci odišli zo Bziniec okolo 20. apríla. Po ich odchode zriadila Červená armáda v Bzinciach lazaret pre ľahko ranených vojakov. 10. mája odišli zo Bziniec vojaci ČA.

Prof. Ing. Ján Borota, DrSc.

PRIPOMENULI SME SI 69. VÝROČIE OSLOBODENIA

"V tomto roku si pripomínáme 100. rok od vypuknutia I. svetovej vojny a 69. výročie skončenia II. svetovej vojny. Pamätníky, ktoré postavili naši občania, budú navždy pripomínať tieto najtragickejšie udalosti minulého storočia. Dnes, v čase mieru, si už veľmi ťažko vieme predstaviť, aké hrôzy vojny prinášajú. My žijeme v presvedčení, že tieto hrôzy sa už opakovať nebudú a ľudstvo sa poučilo. Napriek tomu

sa objavujú myšlienky a nálady, ktoré propagujú násilie a neznášanlivosť. Nesmieme preto zabúdať na utrpenie,

ktoré priniesli ľuďom obe svetové vojny". Aj tieto slová zazneli na spomienke na 69. výročie oslobodenia našej obce pri pamätníku I. a II. svetovej vojny v Parku L.Podjavorinskej. Boli určené predovšetkým žiakom našej základnej školy, ale aj občanom, ktorí si prišli uctiť pamiatku tých, ktorí sa nedožili ukončenia týchto nezmyselných udalostí. Nech je ich pripomínutie dostatočným mementom pre súčasnosť, ale aj budúce generácie. Nech nikdy n e m u s í m e pocítiť hrôzy, ktoré prežívali naši predkovia.

Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 5. februára 2014 sa uskutočnilo zasadnutie obecného zastupiteľstva.

V rámci rokovania OZ schválilo:

- Žiadosti o zníženie poplatkov za vývoz KO na rok 2014
- Rozpis zasadnutí OZ na rok 2014
- Návrh na úpravu rozpočtu ZŠ na rok 2014

OZ zobralo na vedomie:

- Kontrolu plnenia uznesení z posledného zasadnutia OZ
- Protest prokurátora k platnému VZN o chove psov v obci
- Správu hlavného kontrolóra o naviac prácach súvisiacich so spätnou úpravou povrchov v obci po ukončení rekonštrukcie NTL plynovodov
- Plán práce hlavného kontrolóra na rok 2014

- Poskytovanie právnych služieb pre obec
- Informáciu o príprave Spomienkovej slávnosti pri príležitosti 69. výročia partizánskeho boja v Cetune
- Návrh Prevádzkového poriadku kultúrnych domov vo vlastníctve obce

V bode rôzne starosta obce informoval o:

- príprave ochutnávky zabíjačkových špecialít
- príprave II. ročníka Podjavorinských folklórnych slávností
- o termíne konania Dňa obce
- o svojej činnosti od posledného zasadnutia obecného zastupiteľstva

ÚNIK Z REALITY

Chcela by som sa s vami podeliť s jedným článkom, ktorý ma veľmi oslovil a verím, že sa v ňom nájdete aj vy.

Nechce sa vám niekedy niekde ujsť? Jednoducho utiecť preč? Niekam, kde by ste boli sami? Mne veru áno – vždy, keď je toho už priveľa, mám chuť jednoducho „vypariť sa“. Nechať všetko tak, zamknúť za sebou a aspoň na pár dní zmiznúť... Utópia? Únik z reality? Možno. Zatiaľ ma to však vždy rýchlo prešlo...

V skutočnosti mnohí ľudia nielen chcú, ale aj naozaj utekajú z reálneho života. Totiž život, ktorý žijeme, býva ťažký a komplikovaný. Každý z nás to prežívame – chorobu, stratu blízkeho človeka či zamestnania, nepochopenie atď. Nie všetci to dokážu zvládnuť a tak si vytvoria akýsi svoj svet, do ktorého sa potom utiekajú. Je im tam dobre. Niet tam bolesti, ani starostí. Nieкто sa uchýli k drogám, fajčeniu, alkoholu – chce sa mať aspoň na chvíľu fajn. Nemyslieť na to, že je chorý, že mu nieкто chýba, že nemá rodinu, lásku. Nemyslieť na neúspechy, prehry, jednoducho, na chvíľu na všetko zabudnúť. Čo na tom, že mu potom bude zle ... Iný sa utieka do sveta fantázie – privlastňuje si život knižných, filmových, počítačových postáv, teda vžíva sa do cudzích životných osudov a umelých príbehov. Alebo si vytvorí svoju vlastnú virtuálnu realitu, vlastný svet v umelom svete internetu. A sú spokojní, aj keď je to len ilúzia. Ba niektorí tomu dokonca aj uveria. Prečo? Lebo chcú uniknúť skutočnému svetu a životu, ktorý prináša toľko bolesti.

Kedysi nám hovorili, že náboženstvo je ópium ľudstva, teda čosi ako droga. Lebo vraj náboženstvo odvádza ľudí od skutočnosti kamsi do snov. Myslím si, že na tom niečo je, existujú totiž rôzne náboženské smery, ktoré sa zaoberajú napr. mystikou. Takéto náboženstvo môže byť do určitej miery drogou, ktorá pomáha zabudnúť na drsnú realitu života v ktorej žijeme. Pomáha utiecť pred problémami aj zodpovednosťou za svoj život. Lenže tá realita nás aj tak nakoniec dostihne, a čím neskôr, tým to bude horšie. Realitu totiž robí neznesiteľnou ľudský hriech. Máme teda nejakú nádej? Exituje nieкто, kto nám môže z tejto situácie pomôcť? Môže nám pomôcť Boh?

Pravý Boh nám nepredkladá len nejaké pravidlá pre život a slabú útechu, že po smrti sa budeme mať lepšie. On posielal svojho Syna práve do reality ľudského života. Nielen aby nám ukázal, ako v tejto realite žiť, ale aby túto realitu vzal na seba. Každý sme zažili chvíle a situácie, ktoré sa nám zdali nad naše

sily. Určite nás ako prvé napadlo ujsť z reality a utiecť tak pred zodpovednosťou. Je to celkom prirodzené. A predsa sa všetko dá prekonať – dá sa to zvládnuť s pomocou Božou. Boh má východiská, ktoré my nevidíme. Skúsme teda robiť krok iným smerom: zveriť svoju cestu Bohu a dôverovať Mu. Práve v reálnom živote sa prejavuje Jeho moc a ovocie našej dôvery v Neho. A ešte niečo. Boh chce, aby sme boli úplní. Určite ste už niekedy museli navštíviť lekára a požiadať ho o pomoc. Alebo právnika, notára, psychológa... Každý potrebujeme vo svojom živote druhých ľudí, pretože – či už sme ochotní si to priznať alebo nie – sme bytosti slabé, obmedzené a aj choré. Každý chce byť zdravý. Boh do nás vložil lásku k životu, a preto je normálne, že bojujeme o prežitie. Je to úplne prirodzený inštinkt. No my často strácame odvahy, pretože ani to najväčšie úsilie nestačí na uzdravenie či vyriešenie všetkých problémov.

Ešte som nestrelta človeka, ktorý by povedal: „nevadí, že mám zlomenú nohu. Dôležité je, že nemám zlomené obe.“ Ja osobne mám radšej v poriadku obe nohy, nielen jednu. Pravdou však je, že veľa ľudí nemá záujem byť úplný. Určite poznáte takých, ktorí dbajú len na inteligenciu, no svoju agresivitu sa vôbec nesnažia ovládať. Iní sa usilujú o blahobyt a krásnu rodinu, ale problémy trpiacich vo svojom okolí nevidia. Ďalší sa naháňajú len za peniazmi a úspechom, vlastný duchovný život však neriešia. Títo ľudia akoby trpeli – niečo im chýba. Nestačí, že máme hlavu, dve ruky a dve nohy. Všetky údy sa musia rozvíjať harmonicky, aby sa nestalo, že budeme mať napríklad príliš veľkú hlavu a nohy príliš krátke.

Boh nám poslal svojho Syna. On neprišiel spasiť iba našu dušu, ale celého človeka. Inými slovami povedané, Ježišovi ide o celú slobodu človeka. Keďže ťa miluje, chce, aby si bol úplný: duchovne, duševne aj telesne. Nechce, aby sa z teba stal krivý človek. Nechce aby si pozeral len dole a zabúdal, že máš aj duchovný rozmer. Ježiš chce, aby si bol dokonalý.

Je normálne, že psychiater sa zaujíma len o mozog, zubár o zuby, psychológ o myseľ, lekár o telo a kňaz o dušu. Existuje však nieкто, kto sa pozerá a zaujíma o celého človeka. Je to Boh. Prijmime Jeho pomoc a potom smelo môžeme vojsť do reality a nasledovať toho, ktorý prinesie do nášho života svetlo, pokoj, uzdravenie a pravú skutočnú slobodu. Už nemusíme nikam utekať.

(BTM)

SPOMÍNAME NA RIZNEROVCOV

Rodina Riznerovcov mala veľký význam pre podjavorinský kraj v priebehu XIX. a XX. storočia.

V prvom rade to bol Karol Rizner, ktorý prišiel v r. 1823 do Horných Bziniec, aby začal učiť bzinské deti v novej evanjelickej škole s historickým významom, že sa v tejto škole učilo po slovensky. Generácia Riznerovcov – mužov tu pôsobila ako učители skoro 90 rokov. Určite tu svojim umom, vzácnymi vlastnosťami a prístupom k Bzinčanom, zanechali múdrych a národne uvedomelých občanov. Ešte viac zviditeľnila Bzinca dcéra posledného učiteľa Karola III. – Rudolfa – Ludmila Riznerová Podjavorinská. V neďalekom Zemianskom Podhradí pôsobila ďalšia vetva rodu Riznerovcov. Tu bol určitom Karol Ernest Rizner. Bol to taktiež pracovitý učiteľ, ktorý znamenal pre túto časť Bošáckej doliny veľmi veľa na poli vzdelávacom, kultúrnom osvetovom a národnom. Jeho nečakaná choroba v roku 1867 veľmi zarmútila túto obec a evanjelický zbor. Ešte, že mohli post učiteľa zveriť jeho synovi Ludovítovi Vladimírovi Riznerovi, v tom čase študentovi Revúckeho gymnázia.

Ludovít Vladimír Rizner sa narodil v Zemianskom Podhradí 10. marca 1849 v početnej, národne uvedomelej rodine učiteľa Karola Ernesta Riznera a matky Márie rodenej Kadlečkovej. Základnú školu absolvoval v Zemianskom Podhradí u svojho otca v r. 1855-1860 a ďalej v Horných Salibách v r. 1860-1861. Stredoškolské štúdiá absolvoval na Evanjelickom lýceu v Bratislave (1861-1864), na Gymnáziu v Modre (1864-1865) a na prvom patronátnom Gymnáziu v Revúcej (1865-1867). Po otcovej smrti r.1870 pôsobil ako správca školy a tiež ako kantor v Evanjelickom cirkevnom zbere v Zemianskom Podhradí až do odchodu na dôchodok v r.1912. Jeho životná púť sa zavŕšila 7. októbra 1913. V praktickom vyučovaní bol výborný pedagóg, vybudoval školskú knižnicu, zhotovoval učebné pomôcky, zostavoval učebnice základných predmetov. Celý život neúnavne pracoval, napísal mnoho významných a odborných prác. Najväčším jeho dielom bola BIBLIOGRAFIA slovenského písomníctva od najstarších čias až do konca r.1900. Pracoval

na nej vyše 40 rokov, ale vydania sa nedožil. V Matici slovenskej jeho dielo vyšlo rokoch 1929-1934. Je známe, že veľmi dobré vzťahy mal s neterou Ludmilou Riznerovou Podjavorinskou a pomáhal jej v začiatkoch jej spisovateľskej činnosti. Neustále ju povzbudzoval v jej literárnej činnosti. Známa je ich vzájomná korešpondencia, ktorá medzi strýkom a neterou bola veľmi rozsiahla. Ludmila Riznerová Podjavorinská sa narodila 26. apríla 1872 v Horných Bzinciach v poradí ako 8 dieťa z desiatich detí učiteľskej rodiny. Z nich zostali nažive len štyri deti. Malá Ludmila ako dieťa bola často chorľavá, ale veľmi bola chápavá, už ako 5 ročná vedela čítať svojim mladším súrodencom po večeroch rozprávky. Do školy chodila len od 1.-6.ročník v evanjelickej ľudovej škole u svojho otca. Otec bol zároveň kantorom evanjelického cirkevného zboru. Bol dobrý hudobník, hral na klavír i na dychové nástroje. V škole Ludmila veľmi dobre zvládala učivo i napriek tomu, že jej ľavé oko bolo nefunkčné. Často ju bolievala hlava a preto v 20.roku života museli jej oko vyoperovať a nahradiť skleneným. Svoje prvé básne písala medzi 11. a 12.rokom. Žila spolu so svojimi rodičmi v školskom byte. S matkou sa naučila variť, ale čím viac sa zaujímala o písanie veršov, balád i väčších diel. Veľký vplyv na jej začiatočnú tvorbu mal strýko L.V. Rizner zo Zemianskeho Podhradia.

Za svoj plodný literárny život do r. 1886 po r. 1950 každoročne napísala aspoň jedno literárne dielo. Označuje sa v slovenskej literatúre ako najväčšia spisovateľka pre deti a mládež, písala pod pseudonymom Podjavorinská. V Horných Bzinciach žila do r. 1910, v tomto roku išiel otec do dôchodku a musel uvoľniť učiteľský byt.

V Novom Meste nad Váhom si kúpili vilku, v ktorej spolu žila s rodičmi. Ako 75-ročná dostala od vlády ČSR titul „Národná umelkyňa“ ako prvá žena v republike.

Po jednoročnej zákernej chorobe zomrela 2. marca 1951 a je pochovaná na hornobzinskom cintoríne. Je najväčšou osobnosťou Bziniec a sme na jej život a dielo všetci hrdí.

V obci bola v r. 1972 zriadená pamätná izba, ktorú každoročne navštevujú deti a záujemcovia z celého Slovenska.

ŠKOLA INFORMUJE

ZÁJAZD DO OSVIENČIMU

Dňa 9.4. absolvovali žiaci 8. a 9. ročníka zájazd do Osvienčimu. Navštívili koncentračné tábory Birkenau a Treblinka. Tu na mieste prehľadli svoje poznatky z

SÚŤAŽ V RÉTORIKE

V 2. kategórii bolo takéto poradie:

1. Juraj Uhrina, 9. trieda
2. Karolína Hrončoková, Karin Malíková, 8. trieda
3. Lucia Valová, 9. trieda

Pochvala patrí všetkým žiakom, ktorí sa tejto náročnej súťaže zúčastnili. V školskom kole však z rôznych objektívnych dôvodov chýbali ďalší dobrí rečníci. Juraj Uhrina zvíťazil aj v okresnom kole a postupuje do krajského kola, ktoré sa uskutoční v Uhrovci.

PODJAVORINSKEJ BZINCE

12. februára sa uskutočnilo školské kolo súťaže v prednese poézie a prózy. Táto súťaž je známa na Slovensku pod názvom Hviezdoslavov Kubín a v tomto roku sa koná už jej 60. ročník. Školského kola sa zúčastnilo 30 žiakov v troch kategóriách. Teší nás, že v tomto roku mala veľmi dobré obsadenie - kvalitou aj počtom - 3. kategória teda žiaci 8. a 9. tried, aj to, že súťažilo veľa chlapcov. Do obvodového kola postúpili: v 1. kategórii Scarlet Galová (3. trieda) - poézia, Martina Gulánová (2. trieda) - próza, v 2. kategórii Agáta Gašparíková (4. trieda) - poézia, Gabriela Tomašková (5. trieda) - próza, v 3. kategórii Juraj Uhrina (9. trieda) - poézia, Veronika Miklovičová (8. trieda) - próza. Žiaci dosiahli tieto umiestnenia: S. Galová - 2. miesto, A. Gašparíková - 3. miesto, J. Uhrina - 1. miesto.

Juraj Uhrina postúpil do okresného kola a obsadil tu 2. miesto.

historie a mali možnosť vidieť, aké zverstvá páchali na ľudoch fašisti.

(Foto A. Gulánová, 9. tr.)

CELOSLOVENSKÁ SÚŤAŽ TALENTOV

Mimoriadny úspech sa podaril dosiahnuť žiačke našej školy Veronike Peráčkovej.

V celoslovenskej súťaži „Galéria talentov“, ktorá sa konala v Štátnej vedeckej knižnici – Literárnom a hudobnom múzeu v Banskej Bystrici 27.3.2014. Naša

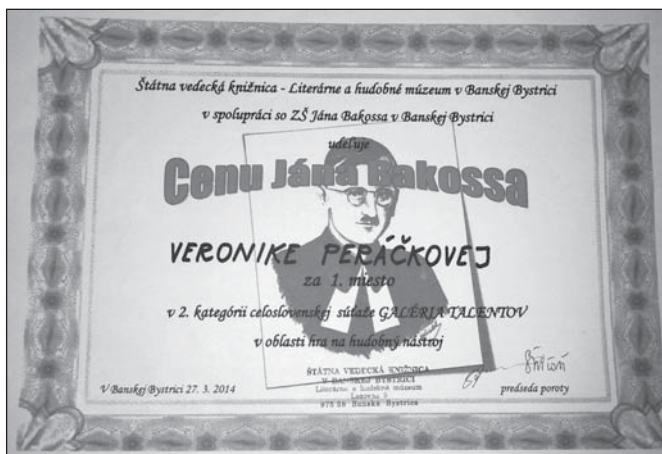

školačka, ktorá nereprezentovala iba seba, Základnú školu L. Podjavorinskej, ale aj našu obec Bzinca pod Javorinou a náš Trenčiansky kraj, získala „Cenu Jána Bakoša“ za 1.miesto v kategórii hra na hudobný nástroj. Túto súťaž organizuje Základná škola Jána Bakoša so sídlom v Banskej Bystrici v spolupráci so Štátnou vedeckou knižnicou v Banskej Bystrici.

Veronika sa na túto súťaž pripravovala pod vedením Mgr. Martiny Stutzovej a hrala na priečnej flaute. Tomuto nástroju sa venuje už od 2. ročníka základnej školy. Sme radi, že naši žiaci nedosahujú výborné výsledky iba v športových, recitačných, jazykových a technických súťažiach, ale aj v oblasti umenia a hudby.

Veronike gratulujeme a prajeme jej veľa hudobných úspechov aj na strednej pedagogickej škole v Trenčíne.

Vedenie základnej školy

SLOVENSKÉ ĽUDOVÉ TRADÍCIE A ZVYKY NA JAR

Veľkonočné sviatky spolu s Vianocami sú nepochybne dva najkrajšie sviatky v roku. Rodina opäť získava príležitosť zísť sa spolu a práve v tieto dni si uctievame tradície viac, ako po iné menšie sviatky. Obklopujeme sa typickými symbolmi, opakujeme kroky naučené ešte od našich prarodičov a pochutnávame si na dobrotách, ktoré sú charakteristické pre náš kraj.

V našich spomienkach sa možno takto opäť vrátíme aj k

zvyklostiam, na ktoré sme medzičasom zabudli.

S príchodom jari a teplých slnečných lúčov nastupuje radostnejšie obdobie, ktoré je vyjadrené v mnohých detských piesňach, hrách, riekankách a zvykoch.

Vynášanie Moreny je jeden z najstarších zvykov, vyjadruje túžbu ľudí skoncovať s chladným počasím a privítať teplú jar.

K zachovaniu tejto tradície prispeli aj žiaci našej ZŠ. Najväčšiu radosť z hádzania Moreny do potoka mali naši najmladší žiaci, videli to prvýkrát, ale aj pre ostatné deti to bol veľký zážitok.

Veríme, že sa nám aj naďalej bude dariť u detí prebúdzat záujem o nádherné ľudové zvyky a tradície.

ZŠ Bzinca pod Javorinou

ŠPORT V ŠKOLE - MAREC

V tomto mesiaci sa so školskými súťažami akoby vrece „roztrhlo“. Chalani hrali dva futbalové turnaje v tzv. malom futbale, kde hrajú piati hráči na hádzanárskom ihrisku proti piatim. Starší chalani z 8. a 9. triedy hrali v Novom Meste nad Váhom na V. ZŠ, kde po dvoch výhrach a jednej prehre s Turou Lúkou skončili v obvodovom kole na peknom 2. mieste. Chalani 3. a 4. ročníka zasa hrali Mc Donald Cup doma v Bzinciach a po výhrach nad Starou Turou a žiakmi zo ZŠ sv. Jozefa z Nového Mesta nad Váhom a prehrou s chalanmi z Podolia skončili tiež na 2. mieste. Dievčatá hrali tiež dva okresné turnaje. Vo veľkom volejbale skončili „až“ štvrté, pričom do finálového turnaja postúpili z druhého miesta. Smola. A v okresnom kole hádzanej dievčatá skončili na peknom 2. mieste. Chalani hrali v ten istý deň tiež v hale v Novom Meste nad Váhom okresný turnaj v hádzanej a skončili na 3. mieste. A na záver hrali chalani majstrovstvá okresu vo veľkom volejbale a skončili klasicky na 2. mieste. Škoda že nám do Myjavy odišiel Erik

Harmady. V chlapčenských športových disciplínach nám veľmi chýbali a dopadli by sme určite lepšie. Prajem mu týmto v Myjave veľa športových futbalových úspechov.

Mgr. Peráček Peter

ŠPORTOM K PRIATEĽSTVU

V duchu tejto myšlienky sa stretávajú športovci družobných obcí Bzince pod Javorinou a Babíc. Sú to stretnutia, ktoré skutočne vychádzajú z priateľstva občanov týchto obcí. Bzinský stolnotenisový oddiel PŠK zorganizoval v sobotu 8.marca 2014 stolnotenisový turnaj medzi obcami Babice a Bzince pod Javorinou. Jednalo sa už o asi 8 stretnutie hráčov stolného tenisu v rámci družobných stykov týchto dvoch obcí. Ako zvyčajne sa stretnutie nieslo v priateľskom ovzduší, aj keď rivalitu medzi hráčmi bolo „cítiť“. Nakoniec sa z víťazstva tešilo domáce družstvo.

V sobotu podvečer 5. apríla 2014 sa uskutočnil hokejový zápas našich hokejistov s hokejistami z Babíc. Zápas zorganizovali naši hokejisti, hralo sa na zimnom štadióne v Novom Meste nad Váhom. Zápas to bol veľmi vyrovnaný a zaujímavý a ukázal, ako sa bzinskí hokejisti v tejto sezóne zlepšili. Počas celého stretnutia, ktoré trvalo skoro 2 hodiny, bolo skóre vyrovnané a výsledok 11:9 v prospech babičanov, mohol byť aj opačný. Aj napriek tomu, že projekt cezhraničnej spolupráce "Športom k priateľstvu" nám nebol TSK schválený, športových aktivít medzi našimi obcami pribúda. Spokojnosť

bola s výsledkom, s občerstvením, ale asi najväčšia spokojnosť bola z toho, že sa stretli kamaráti.

BLAHOŽELÁME

50	Daniela Tvaružková
Ivan Šimo	Vlasta Kučerová
Ivan Filuz	70
Radoslav Topolčány	Elena Hrevúšová
Jana Hložková	80
Jana Bušová	Emília Strháková
Ivan Cibulka	Ján Kabijev
Eva Hornáčková	Jaroslav Gašparík
Peter Zámečník	85
60	Angela Jazvinská
Anna Ostrovská	Elena Gardoňová
Vlasta Mazáňová	Ján Konečník
Anna Struháriková	90
Ján Marták	Eva Kičková
Alena Hargašová	Anna Kedrová
Darina Jamborová	

NARODILI SA

Marek Moncman

rodičom Marekovi Moncmanovi a Silvii Švarovej

Nikola Plašienková

rodičom Dušanovi a Monike Plašienkovej

Vivien Macová

rodičom Milošovi a Elene Macovej

Marek Gulán

rodičom Marekovi Gulánovi a Ane Petrovičovej

Mathias Kúkol

rodičom Jurajovi Kúkolovi a Mgr. Miriam Gregorovičovej

Bianka Medzayová

rodičom Jurajovi a Lucii Medzayovej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

ROZLÚČILI SME SA

Ludmila Bratrancová č.d. 371 vo veku 84 rokov

Martin Kovačovic Radošina vo veku 91 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou ich blízkyh.

SPOMÍNAME

Života kniha zavrela sa, písaná srdcom, krvou zo žíl.
Zápis v nej zlatým písmom hlása, že otec čestne život dožil,
a jeho telo v rodnej hrude v pokojnom spánku
už 5 rokov odpočíva.

V pamäti našej žiarit' bude pamiatka jeho stále živá.

Dňa 7. apríla 2014 sme si pripomenuli nedožitú 80. narodeniny a 15. apríla 2014 sme si pripomenuli 5. výročie úmrtia nášho drahého manžela, otca, starého a prastarého otca, príbuzného
Milana TRCHALU.

S láskou a vďakou spomína celá rodina

„Sú chvíle, na ktoré spomíname, sú chvíle, na ktoré nezabudneme, sú vety, ktoré Ti už nikdy nepoviem.“

Dňa 26. apríla 2014 uplynie rok, čo nás navždy opustila naša mama, babička, prababička a sestra
Oľga CHOVANCOVÁ.

S láskou a vďakou spomínajú dcéry Viera a Oľga s deťmi, sestry a ostatná rodina.

Uplynulo už 20 rokov od smrti
MUDr. Štefana ŠIMKU onkológa.

Na toto výročie spomína manželka Eva s príbuznými, rodinnými priateľmi a známymi.

POZVÁNKA

Miestna organizácia Únie žien Slovenska v Bzinciach pod Javorinou v spolupráci s Obecným úradom v Bzinciach pod Javorinou Vás srdečne pozývajú na

**3. ročník turistického pochodu
Krajom Ľudmily Podjavorinskej,**

ktorý sa uskutoční dňa 26. apríla 2014 (sobota).

Pochod začína o 8,00 h položením kvetov pri pamätníku nár. um. Ľudmily Podjavorinskej v parku v Bzinciach pod Javorinou.

2 trasy pochodu sú nasledovné:

Trasa 1: Bzince p. Jav. – Lubina – Roh – Cetuna – Vrzávka – Bzince p. Jav.

Trasa 2 (pre náročných): Bzince p. Jav. – Lubina – Roh – Cetuna – Javorina – Cetuna – Vrzávka – Bzince p. Jav.

Tempo pochodu a čas návratu do Bzínec je individuálny. Pochod vedie po lesných a poľných cestách, po modro značenom turistickom chodníku kpt. Miloša Uhra (č. 2416 z Lubiny na Javorinu). Turistická mapa č. 129 Malé Karpaty-Bradlo, VKÚ Harmanec 2002, 3. vydanie.

Trasa č. 1 je vhodná aj pre rodiny s deťmi a menej zdatných turistov.

26.4.1872 – 2.3.1951

Účasť je na vlastné riziko. Keďže sa budeme pohybovať v blízkosti štátnej hranice zoberte si so sebou platný doklad totožnosti a karičku poisťovne (v prípade úrazu).

